

LAMMERT'S MISKLEUNEN

(DIE VERDAMMTE LANDWIRTSCHAFT)

Komedie in drie bedrijven

door

HELMUT SCHMIDT

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LAMMERT'S MISKLEUNEN - DIE VERDAMMTE LANDWIRT-SCHAFT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HELMUT SCHMIDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Helmut Schmidt

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Lammert Rooyakkers - heeft in z'n jonge jaren niet met de armen, of beter gezegd, met de benen, over elkaar gezeten en wordt nu door het verleden ingehaald

Vera - zijn miskleun nummer één

Filippo - zijn miskleun nummer twee

Geerte - zijn mis... Pardon, zijn liefhebbende echtgenote

Tibus - hun goedmoedige buurman, eveneens agrariër en eigenaar van een ferme hoeve

Bertha - zijn al even goedmoedige wederhelft

Mannie - hun beider jongste zoon, die het leven van de vrolijke kant bekijkt en de hoeve van z'n ouders heeft overgenomen

Babs - het deerntje, waarmee hij komend voorjaar gaat trouwen

Frits - oudste zoon van Frits en Bertha, op het punt staand de hoeve van Lammert over te nemen en te trouwen met diens eerste miskleun, Vera; maar hij heeft geen rekening gehouden met Ineke, de enige echte dochter van Lammert en Geerte, die 'n jaar geleden is afgetaaid met Achmed

Ineke - opeens terug van weggeweest; geen kreng, maar 'n regelrecht loeder, dat geraffineerd genoeg is om haar rechten op de hoeve ten gelde te maken

Winston Wezeman - controlerend arts van de instelling, waarvan Lammert vrolijk uitkeringen blijft incasseren, voor de thuisverpleging van zijn demente moeder, die al enkele jaren dood is

DECOR:

Alle drie de bedrijven spelen in dezelfde ruimte en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links een open doorgang naar alle andere vertrekken in huis, alsook naar de aanbouw, waarin Vera en Frits huizen. In de brede achterwand, overwegend rechts, of desnoods ook in de korte kante kant rechts, de deur naar buiten. Hoe daaraan gestalte wordt gegeven, al dan niet met 'n gangetje of iets dergelijks, is afhankelijk van de beschikbare plaatsruimte. Hetzelfde geldt ook voor de inrichting van het vertrek, waaraan overigens geen bijzondere eisen worden gesteld, met dien verstande, dat er per se 'n divan of bank moet zijn. Tafel, stoelen, kasten en andere aankleding van de woonkamer, zijn vanzelfsprekend en zoals te doen gebruikelijk.

OPMERKING:

De persoon Filippo wordt geacht Italiaans over te komen, niet alleen via zijn taalgebruik, maar ook door zijn, mogelijk iets aangepast, uiterlijk.

EERSTE BEDRIJF

Frits staat, in de broek van z'n trouwkostuum, op 'n stoel, onrustig, terwijl Geerte vóór 'm knielt en met naalden de zoom van 'n broekspijp afsteekt; z'n eigenlijke werkbreek hangt over 'n stoel.

Geerte: (*geïrriteerd*) Sta nou eindelijk eens stil, anders krijg ik 't nooit recht!

Frits: Hoelang duurt 't dan nog? En waarom kan die broek ook niet verandert worden bij de kleermaker in 't dorp?

Geerte: Omdat zoiets onnodig geld kost en omdat ik hier in huis altijd al alle naaiwerk gedaan heb! Bovendien trouwen jullie al over vijf dagen en binnen die tijd lukt 't kleermaker Peukens nooit, want vijf dagen in de week is ie dronken en de andere twee niet nuchter.

Frits: O man, wat 'n stress. Als ik geweten had, wat er allemaal bij komt kijken, was ik met Vera op reis gegaan. (*dromend*) O ja, dat zou 't helemaal geweest zijn. Ergens in een of ander mooi plaatsje in stilte trouwen. Ha, geen mens zou er vanaf geweten hebben. Maar nee, nu moet ik voor m'n schoonmoeder op 'n stoel staan.

Geerte: En die schoonmoeder zit op d'r knieën voor je, dat is nog veel erger. Maar je weet, wij zijn in het dorp de meest aangeziene familie en het derhalve aan onze stand verplicht, er 'n grandioos feest van te maken. (*Frits staat, met z'n ogen ten hemel, over zoveel onzin z'n hoofd te schudden*) Dat hoort nu eenmaal zo. (*met spijtige ondertoon*) Ook al hebben we daarvoor zes van onze beste vaarzen moeten verkopen.

Frits: (*schamper*) Zes arme vaarzen, om daarmee 'n huwelijksfeest te organiseren, dat op feestelijke wijze het maatschappelijk aanzien moet onderstrepen, dat u graag gehad zou willen hebben.

Geerte: Dat is mij te hoog gegrepen. Ik heb je al eens eerder gezegd, dat ik de manier, waarop jij je pleegt uit te drukken, lang niet altijd kan volgen. En trek nu maar uit die broek. Denk dat ik 't zo wel weet.

Bertha: (*na kort klopje op van buiten*) Goedemorgen.

Geerte: Bertha, goedemorgen.

Frits: (*inmiddels van stoel af en broek uittrekkend*) Hé ma, je komt net op tijd. Kun je me niet van dit gedoe hier verlossen? (*trekt aansluitend z'n eigen broek weer aan*)

Geerte: Moet je dat horen, Bertha. Zo is hij nu al 'n half uur aan de gang. In plaats dat hij me dankbaar is. Maar dat woord kennen de jongelui van tegenwoordig niet meer. (*tot Frits*) 'n Hoeve als de onze vind je hier in de hele omtrek niet. (*Frits en Bertha wisselen*)

veelbetekenende blikken) Maar we gunnen ze je, Frits, we gunnen ze je. Onze lieve heer heeft het nu eenmaal zo gewild, dat Lammert en ik maar één dochter zouden krijgen.

Frits: Twee dochters, schoonmoeder.

Bertha: Dat is waar, Geerte, jullie Ineke en Vera.

Geerte: Ja ja, laten we dan maar zeggen anderhalve.

Frits: (*kwaad*) Daar gaan we weer! (*tot Geerte*) U hebt toch altijd beweerd, dat Vera voor u als een eigen dochter is en dat allang gras over de zaak gegroeid is. En nu opeens, 'n paar dagen voor ons huwelijk, doet u net zo, alsof mijn toekomstige vrouw nog maar 'n half mens is. "Zij" kan er toch zeker niets aan doen, dat uw man vijfentwintig jaar geleden 'n pleziertje met iemand anders heeft gehad!

Geerte: Luister hier Frits, dit is voor mij lang niet zo gemakkelijk als jij denkt. Ineke is uiteindelijk m'n eigen vlees en bloed.

Bertha: En wat wil je daar nu eigenlijk mee zeggen, Geerte?

Geerte: Dat moge toch wel duidelijk zijn. Als ons Ineke met iemand zoals Frits was komen aanzetten, had "zij" nu de hoeve overgenomen en zou dit alles niet zo'n... hoe zal ik zeggen... zo'n half werk zijn.

Frits: Ineke is er toentertijd met die Arabier tussenuit gemuisd, als u dat soms vergeten mocht zijn. Die zult u hier waarschijnlijk nooit meer terugzien. Misschien heeft ze nu al wel drie of vier kinderen. (*Geerte begint te snikken, droogt haar tranen aan de broek van Frits*)

Bertha: Frits, sta niet zo ontegenwoordig te overdrijven! 't Is immers pas 'n jaar geleden, dat Ineke 't hier voor gezien hield. En voor het overige mag je je brutale mond wel eens 'n beetje in toom houden!

Frits: Maar je merkt nu toch zelf, hoeveel moeite m'n toekomstige schoonmoeder ermee heeft, dat ik hier het heft in handen ga krijgen, en dat ook nog maar met 'n halve vrouw!

Geerte: Zo heb ik dat echt niet bedoeld.

Bertha: Toe Frits, doe normaal en bied je verontschuldiging aan.

Frits: Ik me verontschuldigen? Laat m'n schoonmoeder eerst maar eens haar gedachten op 'n rijtje zetten, (*af via links*) anders weet ik niet eens of ik de boel hier überhaupt hebben wil!

Geerte: (*vol zelfbeklag*) Hij kan goed kletsen, maar "ik" heb dit alles hier van "mijn" ouders geërfd, weet je.

Bertha: (*in zichzelf*) O nee, nu krijgen we dat deuntje weer.

Geerte: Dat wat hier staat, is 't werk van "mijn" ouders.

Bertha: (*verveeld*) En samen met Lammert heb jij "een" dochter...

Geerte: (*huilerig*) ...die er met 'n Arabier vandoor is gegaan, o ja! En

mijn erfgoed komt nu in handen van jouw zoon, met 'n vrouw, die voor mij 'n vreemde is.

Bertha: Helemaal juist. Lammert's ongelukje uit z'n jonge jaren.

Geerte: En dat moet ik dan zomaar accepteren. Jouw zoon alleen is schuld aan deze situatie. Frits had net zo goed met onze Ineke kunnen trouwen.

Bertha: Ja zeg, mag de jongen misschien zelf even uitmaken met wie hij het trouwboekje wil delen?

Geerte: En hoe zit 't dan met jullie Mannie?

Bertha: Die is verloofd met Babs, dat weet je.

Geerte: (*honend*) O ja, met eentje, die hij toevallig op vakantie ontmoet heeft. Net of zoiets lang stand houdt. (*gelaten*) Onze Ineke is blijkbaar niet goed genoeg voor jouw zonen.

Bertha: Ik heb vaak genoeg geprobeerd m'n jongens op Ineke attent te maken, maar ik kon ze uiteindelijk niet op elkaar vastbinden.

Geerte: Waar 'n wil is, is ook 'n weg.

Lammert: (*op van links*) Geerte, wat was hier gaande? Frits is woedend. Goedemorgen Bertha.

Bertha: Morgen, Lammert. (*korte pauze*) Weet je Lammert, voor Geerte is 't allemaal niet zo gemakkelijk. Over vijf dagen wordt deze hoeve door een nieuwe generatie overgenomen en dat is niet niks. Maar anderzijds, bij ons is 't precies zo. Mannie en Babs zullen naar alle waarschijnlijkheid komend voorjaar trouwen en dan zijn Tinus en ik net zo goed overbodig geworden.

Lammert: Dat is nu eenmaal de normale gang van zaken, Geerte. En laten we eerlijk zijn: we hebben 't immers goed getroffen met Frits en hij op zijn beurt heeft 't met onze dochter toch ook niet slecht.

Geerte: "Jouw" dochter, Lammert Rooyakkers! De jouwe!

Lammert: (*ogen ten hemel*) O jeetje, hebben we dat thema dan nog niet vaak genoeg doorgespit?

Bertha: (*met 'n zucht*) Kennelijk niet. Maar zeg eens, Ineke komt toch zeker ook op de bruiloft, mag ik aannemen?

Lammert: We hebben haar in elk geval laten weten, wat hier te gebeuren staat.

Geerte: (*triest*) O ja. En uit het feit, dat ze daar niet op gereageerd heeft, kan ik duidelijk opmaken, dat 't kind daar niet genoeg bewegingsvrijheid heeft en diep ongelukkig moet zijn.

Lammert: Hou toch eindelijk eens op met dat gejammer zeg! Er staat ons 'n bruiloft te wachten, een opgewekte vrolijke aangelegenheid. Daar past toch zeker geen grafstemming bij! En nog eens iets anders: wie melkt er vanavond de koeien?

Geerte: (*wrevelig*) Weet ik toch niet. Dat regel jij je maar met je “dochter”.

Lammert: (*kwaad af via links*) Mens, krijg toch wat!

Bertha: Kom nou, Geerte. Maak ‘t jezelf toch niet zo moeilijk. En eh, zal ik die broek maar meenemen en thuis omnaaien?

Geerte: (*heeft de verfrommelde broek nog steeds in d’r hand*) Nee, dat doe ik wel.

Bertha: Ook goed, ik dacht alleen maar. En eh, is voor de rest al alles geregeld?

Geerte: Grotendeels wel, op wat kleinigheidjes na.

Bertha: (*opgewekt*) Gossie zeg, weet je ook, dat ‘t nu zó vrijdag is? Ik verheug me er al echt op.

Geerte: (*bedrukt*) Mij gaat ‘t net zo, dat zal ik niet ontkennen. Maar ‘t blijft jammer, dat Ineke...

Bertha: (*vlug onderbrekend*) En ‘t feest in de zaal zal ook best wel leuk worden.

Geerte: (*bedrukt*) Ja ja, zal wel.

Bertha: Wat dacht je! En eh, onder ons gezegd en gezwezen, Geerte, in feite mag je nog blij zijn, dat Lammert ‘n buitenechtelijke dochter heeft. Met Ineke kun je nu toch niet meer rekenen. En ‘t zou nog veel erger zijn geweest, als je had moeten meemaken, hoe deze hoeve ten onder zou zijn gegaan, omdat jij en Lammert ‘t werk niet meer aankunnen.

Geerte: Ja ja, eigenlijk heb je wel gelijk. En ‘t zal misschien ook wel zo zijn, dat ik moeite heb met het accepteren van het feit, dat wij oud worden en het roer moeten overgeven aan de jongeren.

Bertha: (*opmonterend*) Zie je wel, ik wist ‘t toch. Maar zeg, nu nog even iets anders. Weet je, Mannie en Babs lopen met ‘t idee rond het aanstaande paar te verrassen met ‘n soort huwelijkskrantje. Maar daarvoor hebben ze foto’s nodig. Weet je, van jou in je jonge jaren, van je ouders, van de hoeve, zoals ze er in hun tijd uitzag en noem maar op. Heb je zoiets nog?

Geerte: O ja, op zolder staat nog wel ‘n doos met oude kiekjes. (*kwakt broek ergens neer*) Kom maar mee, zullen we eens gaan kijken. En aan dat krantje zou ik best wel wat willen mee prutsen, lijkt me best aardig.

Bertha: (*enthousiast*) Mij ook. Weet je wat, doen we ‘t met z’n vieren! Wat denk je, heb je morgenavond tijd?

Geerte: (*samen af via links*) Morgen? Ja, waarom niet. Laten we zeggen zo tegen zevenen.

Babs: (*achter bühne*) Nu kom eerst maar eens mee naar binnen. Zó erg kan ‘t ook alweer niet zijn.

Ineke: *(achter bühne)* Oooh, ik schaam me dood!

Mannie: *(achter bühne)* Ach meid, waarom zou je? Allé, kom nou!
(Babs en Mannie hand in hand op van buiten, gevolgd door Ineke, met 'n koffer en reistas en met behuuld gezicht)

Babs: Mannie, ontferm jij je nu eens over dat koffer.

Mannie: *(neemt Ineke gehaast koffer uit handen)* Ja ja, zeker.

Babs: *(tot Ineke, haar de tas uit handen nemend)* Kom, en nu ga je eerst eens even zitten. *(haar op 'n stoel of de bank dirigerend)* En dan vertel je ons eens, hoe dat allemaal zo gekomen is. *(Ineke droogt haar tranen met zakdoek)*

Mannie: Jezus, Ineke, ik vind wel, dat je in dat jaar tijd nogal wat verandering hebt ondergaan. Flink aangekomen ben je. *(Ineke begint weer opnieuw te huilen)*

Babs: Wees toch niet zo tactloos. Heeft ze in Arabië tenminste geen honger hoeven te lijden. Andersom was erger geweest.

Mannie: *(verongelijkt)* Ik mag toch zeker nog wel eens iets opmerken.

Geerte: *(komt met schoenendoos en gevolgd door Bertha, op van links, ziet Ineke, laat de doos vallen, schreeuwt)* Ineke!!!

Ineke: *(springt op)* Maatje! *(wederzijdse omhelzing, beiden laten hun tranen de vrije loop, terwijl Bertha, net zo verrast, alles wat uit de doos gevallen is, weer bij elkaar raapt)*

Geerte: Hartstikke fijn kind, dat jij nu ook bij de bruiloft bent. Maar eh, heb je Achmed niet meegebracht?

Ineke: Ik eh, weet je, dat is eh...

Babs: Laat mij maar, Ineke. *(tot Geerte)* Ze heeft zich van Achmed losgemaakt en zou nu weer graag hier willen blijven.

Geerte: *(bezorgd)* Is dat waar, baby? *(Ineke knikt zielig)*

Bertha: Ik heb toch altijd al gezegd, dat zoiets niet goed kon gaan.

Mannie: *(tot Bertha)* Wees toch niet zo tactloos, ma. *(terzijde tot Babs)* Weet je ook van wie ik 't geërfd heb.

Geerte: O baby, ik kan niet huichelen, dat ik 't erg vindt, want ik heb je toch zo gemist, iedere dag, dat je niet bij ons was. Maar hoe is 't dan zo gekomen allemaal?

Ineke: De eerste maanden was Achmed best wel aardig tegen me. Iedere wens heeft hij me van de ogen afgelezen. En geld had hij genoeg, dat wist ik. Maar wat heeft men aan geld, als men zich ergens niet gelukkig voelt.

Babs: *(met huivering)* Ajakkes, ik zou te voet naar huis zijn gekomen.

Ineke: Daar heerst absolute Islamitische monarchie, iedere tweede kan lezen noch schrijven en overal om je heen niets anders dan woestijn.

Geerte: *(een en al medeleven)* O, m'n arm veulentje.

Ineke: Het hele leven daar wordt beheerst door de mannen en het enige dat telt is olie. En altijd moet men bij het eten op de grond hurken, net alsof men het tegenovergestelde doet van eten.

Bertha: Dat zou ik met m'n stijve botten nog geen twee dagen volhouden.

Geerte: Maar goed, dat je nog niet met 'm getrouwd bent, m'n kind.

Ineke: *(beschaamd, schuchter)* Dat liep ook niet zo'n vaart, want hij had nog zeven andere vrouwen.

Mannie: *(enthousiast)* Nee zeg!

Babs: Dat hou je toch niet voor mogelijk!

Mannie: *(verlekkerd)* Wouw! Die Achmed lijkt me ie reinste zaaddistributeur! *(krijgt 'n oorveeg van Bertha)* Auwa zeg!

Bertha: Leer je je maar te gedragen! *(Mannie wrijft z'n oor)*

Babs: Maar wat zei Achmed zelf dan, toen je er daar genoeg van had?

Ineke: Dat liet 'm gewoon Siberisch.

Mannie: En 'n jaar geleden nog heb ik 'm hier zelf horen zeggen *(gemaakt, handen voor de borst gekruist)* "Iek maken Ineke gelukkig!"

Ineke: *(triest)* O nee, ik schaam me toch zo.

Geerte: Dat zet je nu dan maar onmiddellijk van je af. Nergens voor nodig. Je eigen kamer is nog steeds zoals je d'r verlaten hebt en we zijn allemaal reuzeblij, dat je er weer bent. Bovendien hoef ik me nu tenminste ook niet meer voortdurend zorgen over je te maken, hoe 't wel met je zou zijn.

Bertha: *(benepen)* Maar ondertussen hebben wij er hier nu wel 'n probleem bij.

Geerte: Wat wil je daarmee zeggen?

Bertha: *(met hulpeloze geste)* Nou ja, Geerte, je weet toch zeker wel wat ik bedoel.

Geerte: *(energiek)* Daarover wil ik nu niets horen. Ineke is alles wat ik heb en alleen dát telt! *(koffer nemend)* Kom kind, jij gaat nu eerst 'n poosje liggen. Je zult wel moe zijn na zo'n lange reis.

Ineke: Ik heb nog meer bagage bij me. Die moet nog worden afgehaald.

Geerte: Komt allemaal voor elkaar, m'n kind. Ik zal dit eerst eens uitpakken en dan zien we wel verder.

Lammert: *(op van links)* Zeg, Geerte, kun je... *(ziet Ineke, schreeuwt)* Ineke!

Ineke: Hoi, papa! *(stormachtige omhelzing)*

Lammert: Geweldig, kind, dat je gekomen bent! En, waar is

Achmed?

Geerte: *(al met koffer naar links)* Kom Lammert, ga nu maar mee. Ik zal je wel vertellen wat gaande is. *(op reistas doelend)* En neem alvast die tas mee. *(tot de anderen)* Jullie komen er zelf wel uit, nietwaar? *(af)*

Lammert: *(tas nemend en mee af)* Gossie kind, en wordt 't een kort, of hopelijk ietwat langer verblijf?

Ineke: *(terwijl hij afgaat)* Best mogelijk, dat 't wat langer gaat duren, pa. *(blijft nog staan, tot de anderen)* En Frits gaat werkelijk trouwen met die eh... die Vera?

Bertha: Zeker. Komende vrijdag.

Ineke: *(slikt eens)* En jij, Mannie? Jij bent eh...

Mannie: *(vrolijk)* ...met Babs onderweg naar "ons" huwelijk, nietwaar Babs? Komend voorjaar waarschijnlijk. Waarom vraag je dat? *(Ineke steekt hautain neus in de wind en af via links)*

Bertha: *(heeft inmiddels doos met foto's op tafel gezet, daarin zit ook 'n mapje boordevol met bankafschriften, peinzend)* Ja ja, wie had dat nu kunnen denken?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto